

Gecenin Siyah Peçesi

– ÖNDER_34 · 27 Mayıs 2018

Gecenin siyah peçesi

Perde olmuş ay ile yıldıza

Göz gözü görmüyor

Hüzünler pusu kurmuş biraz ötede

Yaklaştıkça kurulan tuzağa

Bir ürperti sarıyor beni

Sokaklar çamur ayaklarım saplanıyor

Yalnızlığın ayazı üstüme doğru geliyor

Damarlarımda tüm bedenime sızıyor

Baştan başa sarmaşık misali

Her yanımı sarıyor

His ediyorum yalnızlığın geldiğini

Bir derin sessizlik üstüme çöküyor

Gittik ağırlaşan adımlarım

Hafiften yalpalamaya başlıyor

Savrulup duruyorum bir boşluğun içinde

Gözümde renkler siyah beyaza dönüşüyor

Soruyorum kendime burası nere

Saatlerin durup ilermediği bir an

Başka bir alemdeymişim gibi

Kendimi his ediyorum

Ne insanlar tanıdık

Nede gördüğüm nesnelere

Sanki kaf dağın ardındayım